יום ג', י"א בחשון תשס"ח (23 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ויסעו מבית א-ל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה. ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן-אוני ואביו קרא לו בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם. ויצב יעקב מצבה על קבורתה היא מצבת קבורת רחל עד היום." [בראשית ל"ה 16-20]

*כך מספרת לנו התורה את לידת בנימין, אחרון שבטי ישראל, ואת מותה של אמו, רחל אמנו, בו ביום - היום, **י"א בחשון**, בשנת 2208 לבריאת העולם – לפני 3560 שנה.*

ויתור על שלמות אישית

רחל מסמלת מסירות-נפש תוך ויתור על שלמות אישית. היא מוותרת על רצונה להיקבר במקום קדוש, כדי להיות לעזר לבניה. ועל כך אומר לה הקב"ה: "יש שכר לפעולתך."

לאחר שיעקב אבינו ביקש מיוסף לקבור אותו במערת המכפלה, הוסיף: "ואני בבואי מפדן מתה עלי רחל... ואקברה שם בדרך אפרת". [בראשית מ"ח 7] מסביר רש"י, שיעקב חשש, שמא בקשתו להעלותו לקבורה במערת המכפלה, תעורר אצל יוסף רגש של צער על שאימו לא זכתה לכך. לכן ראה צורך להתנצל על שקבר את רחל בדרך. רש"י מוסיף ומסביר, שיעקב רמז ליוסף, שקבר שם את רחל על-פי הוראת הקב"ה: "ידע לך, שעל-פי הדיבור קברתיה שם, שתהא לעזרה לבניה, כשיגלה אותם נבוזראדן והיו עוברים דרך שם, יוצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת רחמים עליהם, שנאמר: "קול ברמה נשמע וגו'." והקב"ה משיבה: "יש שכר לפעולתך."

יעקב ורחל מייצגים את השלמות של בעל ואשה בעם ישראל. יעקב היה הבחיר שבאבות, ורחל היתה אשתו העיקרית, עקרת-ביתו - עיקר ביתו. על-כן אפשר לראות בהם את הנקודות המאפיינות איש ואשה בישראל. **יעקב** מבקש להעלותו לאחר מותו לארץ-ישראל ולקברו במערת המכפלה. **הוא חותר לשלמות הקדושה שהוא יכול להשיג**, ולכן הוא מבקש להיקבר במקום קדוש. לעומתו, **רחל מסמלת מסירות-נפש** - היא מוותרת על רצונה להיקבר במקום קדוש, כדי להיות לעזר לבניה. ועל כך אומר לה הקב"ה: "יש שכר לפעולתך."

השוני הזה בין יעקב לרחל מסמל את תפקידם השונה של איש ואשה. אף-על-פי שעל שניהם חל הכלל: "אני נבראתי לשמש את קוני" [משנה ובריתא סוף קידושין], יש לכל אחד ואחד תפקיד שונה: תפקידו של גבר הוא לחתור למירב השלמות האישית. לכן חלות עליו יותר מצוות מאשר על אשה, ולכן הוא נדרש להתרכז בלימוד התורה, בעבודת התפילה, וגם בענייני העולם, כדי להגיע ל"בכל דרכיך דעהו". [משלי ג,ו]
לעומתו, האשה מוסרת את שלמותה האישית למען בניה. היא פטורה ממצוות-עשה שהזמן גרמא, משום שיש לה תפקיד גדול וחשוב יותר - לגדל ולחנך את הדור הבא.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', י"א בחשון תשס"ח (23 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אמנם בכך היא מוותרת על מידה מסויימת של שלמות אישית, אך היא עושה זאת במסירות-נפש.

בכך באה לידי ביטוי מעלתן של הנשים: אצל גבר, מכיוון שהוא עוסק בהשגת שלמות אישית, יכול להתפתח רגש של שביעות רצון עצמית, ועד להרגשת גאווה. אולם אצל אשה, שמבטאת את מסירות-הנפש, מאירה הנשמה היהודית הפנימית בלי שום מחיצות של ישות עצמית וגאווה. ולכן, **ההשתייכות לעם-ישראל נקבעת** לא על-פי האב, אלא **על-פי האם**. שכן המהות היהודית היא תולדה מעצם הנשמה, שהיא מאירה בגלוי דווקא אצל האשה. לכן גם מסירות-הנפש של האשה, רחל אמנו, היא שהביאה את ההבטחה: **"ושבו בנים לגבולם."** [ירמיה לא,טז]

]http://www.chabad.org.il/Daily/Item.asp?ArticleID=791&CategoryID=84[

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל